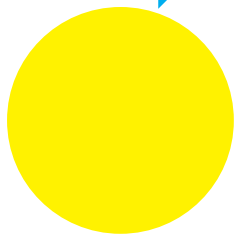

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • شماره: ۸۸۷۶۴۱۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۶۰۲۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۳۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵۰۵۳۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

پیامبراکرم (ص):

غم روزی فردا را مخور؛ زیرا هر فردایی روزی را با خود می‌آورد.

سخن روز

تحف العقول، ص ۱۴

درگذشت «کلودیا کاردیناله»

سینماگر نامدار ایتالیایی

کلودیا کاردیناله، بازیگر سینمای ایتالیا که در فیلم‌های کلاسیک ایتالیایی از جمله «هشت و نیم» فلینی، «روکو و برادرانش» ویسکونتی، «روزی روزگاری در غرب» سرجیو لئونیه در ژانر موسوم به وسترن اسپاگنی و همچنین «پلنگ صورتی» بازی کرده بود، در سن ۸۷ سالگی درگذشت. این بازیگر ایتالیایی که در شهر نیمور، نزدیک پاریس درگذشت، در اوایل دوران حرفه‌ای خود در نقش‌های مکمل تأثیرگذار ظاهر شد. / **مهر**

اصغر فرهادی فیلمش را در پاریس کلید زد

اصغر فرهادی فیلمبرداری دهمین فیلم خود با نام «داستان‌های موازی» را به تازگی در پاریس آغاز کرده است. «داستان‌های موازی» (Parallel Tales) روز ۸ سپتامبر (۱۷ شهریورماه) در پاریس کلید خورده است. فیلمبرداری این فیلم سه ماه ادامه خواهد داشت و ایزابل هوپر، ونسان کسل، ویرجینی افیرا، پی‌یر نینه، آدام پنسا و کاترین دونو، از چهره‌های سینمای فرانسه، بازیگران اصلی «داستان‌های موازی» هستند. تاکنون ایزابل هوپر، آدام پنسا و کاترین دونو مقابل دوربین فرهادی رفته‌اند. / **ایسنا**

اهدای آثار بهرام دبیری به موزه هنرهای معاصر تهران

بهرام دبیری، هنرمند نام‌آشنا عرصه نقاشی، مجموعه‌ای اززنمشد از آثار خود را به موزه هنرای معاصر ایران اهدا کرد. این اقدام فرهنگی در راستای تقویت گنجینه هنری موزه و معرفی هرچه بیشتر هنر معاصر ایران به نسل‌های آینده انجام شده است. دبیری، فارغ‌التحصیل دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران، از چهره‌های شاخص هنر معاصر ایران به شمار می‌رود که با تلفیق عناصر هنر سنتی و نگاه مدرن، آثار متفاوت و نوآورانه‌ای خلق کرده است. / **ایران**

با همایون شجریان برای برگزاری کنسرت گفت‌وگو می‌کنیم

از حيث محتوای کنسرت‌ها از چیزی که اجرامی شود دفاع می‌کنیم، به معنی اینکه شعر ونحوه آهنگ به شورای شعر و موسیقی می‌آید و مورد تأیید قرار می‌گیرد، اگر مشکلاتی داشته باشد تذکر داده می‌شود اما در نحوه اجرا و مسائل دیگر، حواشی در محل اجرا اتفاق می‌افتد. نظارت حوزه‌های مختلفی دارد. بخشی مجوزی است که می‌دهیم و در این حوزه وزارت فرهنگ راجع به خود کنسرت از نظر محتوا و نحوه اجرا نظر می‌دهد، اما بخش‌های دیگری عهده تهیه‌کننده و مکانی است که برگزار می‌شود. «کنسرت رایگان همایون شجریان به نظر می‌رسید کار خوبی است که در فضای اجتماعی اتفاق بیفتد. البته آقای شجریان سفری به دوبی و بعد از آن سفر دیگری برای امور شخصی داشت که امیدواریم بعد از برگشت از سفری گفت‌وگوی مناسب برقرار کنیم و تمهیدات لازم را برای برگزاری چنین کنسرتی فراهم سازیم.»

صحبت‌های سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در جمع خبرنگاران در حاشیه حیاط دولت

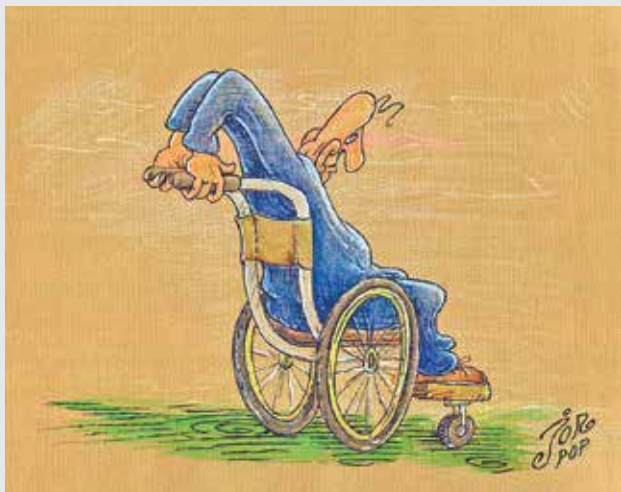

نقل قول

نگاره

در ستایش خودکفایی

طراح: جردن پاپ

یادداشت

حسن کوهرپور
عضو انجمن علمی نقد ادبی ایران

«فردوسی» حاکم جغرافیای زبان فارسی

نفس (روح) در نسبت با جسم محدود به یک جغرافیای مشخص است، جسم انسان در نسبت با خانه‌ای که در آن زندگی می‌کند دارای یک جغرافیای معین است، خانه در نسبت با محله‌ای که در آن حضور دارد جغرافیای روشنی دارد، و همین طور محله با شهر، شهر با استان، استان با منطقه، منطقه با کشور و...، اینها یعنی همه چیز در این جهان دارای یک جغرافیای محسوس و گاه نامحسوس اما معنوی است. به همین اعتبار، فرهنگ، زبان، تاریخ، اندیشه و... هم دارای جغرافیا هستند، آنجایی که می‌گوییم ایران فرهنگی دقیقاً داریم از یک جغرافیا حرف می‌زنیم که سیاسی نیست، یک محدوده معنادار در تاریخ بشری است، محدوده‌ای است در جغرافیایی «از شرق تا رود آمویه (جیحون) و دریاچه آرال کنونی، در شمال تا کوه‌های قفقاز و شهر دربند، در غرب تا رود فرات و در جنوب تا سواحل جنوبی خلیج فارس کشیده می‌شده است. این مرز تاریخی هسته اصلی ایران است که تقریباً همیشه حفظ و بسته به توانایی‌های نظامی و سیاسی شاهان ایران از دوره باستان تا بعد از اسلام، بخش‌های دیگری به این قلمرو اضافه شده است.»

بنابراین وقتی می‌گوییم ایران فرهنگی یعنی جغرافیایی با این محدوده که ذکر شد. اما آیا این جغرافیا، شامل زبان فارسی هم می‌شود؟ پاسخ این است که بله؛ بخش قابل توجهی از این جغرافیا، جغرافیای زبان فارسی هم بوده است. از «سپه‌شمان کشمیری» تا «ترکان سمرقندی» و «طوطیان هند در بنگاله» به قند پارسی می‌نایزیده‌اند؛ اما به کدام سویه از قند پارسی؟ به همان سویه‌ای که فردوسی به آن سخن سراییده، به همان سویه که حافظ در آن شکرریزی کرده و به همان سویه که سعدی و نظامی و عطار و خیام و... با کلمات در آن کسرشمه کرده‌اند و شعر سروده‌اند.

این‌ها را گفتیم که به اینجا برسیم، به اینجایی که اگر ما جغرافیای وجودی داریم (جسم)؛ جغرافیایی خانگی داریم، جغرافیای شهری و منطقه‌ای و کشوری و... داریم، وطن و جغرافیای فرهنگی هم داریم، وطن و جغرافیای زبانی هم داریم؛ وطن و جغرافیای سنت‌ها و آداب و رسوم و... هم داریم؛ همانقدر که برای جغرافیای وجودی‌مان ارزش قائل هستیم، شایسته است که برای سایر جغرافیایی که در آن زیست می‌کنیم هم اجر و اجر ارج قائل باشیم.

اگر این مقدمات ساده را درباره فرهنگ و تمدن‌مان ندانیم، یعنی سواد معرفتی درباره خودمان و پیرامون‌مان نداریم، و همین باعث می‌شود هزریان‌هایی بر زبان برانیم که فقط نشان می‌دهد ما خیلی بی‌سواییم! این سرزمین از دوران مادها سربازهایی داشته که جغرافیای آن را حفظ کرده‌اند، سربازهایی داشته که آداب و رسوم آن را حفظ کرده‌اند، سربازانی داشته که دین سرزمین را حفظ کرده‌اند و سربازانی داشته که زبان و ادبیات و هنر این سرزمین را حفظ کرده‌اند، از چه کسی برمی‌آید که به این جغرافیا دشنام دهد؟

همه می‌دانیم که هویت هر ملتی در گرو ریشه‌های نامرئی اما استواری است که گذشته را به حال و حال را به آینده پیوند می‌زند. فردوسی و شاهنامه، تنها یک شاعر و یک کتاب نیستند؛ آنها ستون‌های استوار و شناسنامه هویتی تمدنی کهن هستند که جغرافیای معنوی ایران و زبان فارسی را تعریف می‌کنند. توهین به فردوسی، تنها یک اهانت شخصی نیست؛ این یک حمله مستقیم به «خاک زبان فارسی» است. خاکی که در آن ریشه‌های هویت ما، تاریخ ما، فرهنگ ما و هستی معنوی ما روبریده است. هرکس که عمداً و از روی آگاهی، این ریشه‌ها را نشانه رود، بدون تردید دشمن است؛ و اگر از روی نادانی و چهل مرکب چنین کند، در تاریکی بی‌خبری محض غلغله و خود، قربانی حماقت خویش است.

متأسفانه روزگار ما، روزگار چیرگی آدمیان متوسط شده است که در پشت نقاب فریبی فضای مجازی، گندم نمای جو فروش هستند. آنها با ذهن‌هایی پراز جاهلیت مدرن و دل‌هایی تهی از عظمت تاریخ و فرهنگ، بر شاخه‌ای می‌نشینند که خود را ارم می‌کنند. فرجام چنین رفتاری، نه تنها خواری و انزوا در تاریخ است، بلکه نشان می‌دهد که چگونه تاریکی، خوشتن را در مقابل خورشید می‌انگارد و هم از این روست که می‌گوییم به راستی که تنها تاریکی است که می‌تواند به خورشید ناسزا گوید.

بیست‌ودومین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی ۱۲ تا ۱۷ مهر برگزار می‌شود

نمایش ایرانی برای مردم ایران زمین

گزارش خبری

گروه فرهنگی

نشست خبری بیست‌ودومین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی با حضور رضا مردانی (مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)، سیاوش ستاری (دبیر جشنواره)، ابراهیم گله‌داززاده (دبیر بخش پژوهش) و جمعی از هنرمندان و مدیران هنرهای نمایشی کشور در سالن مشاهیر مجموعه تئاتر شهر برگزار شد. در ابتدای این مراسم از پوستر بیست‌ودومین جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی رونمایی شد.

ادامه پیدا کند و به صورت مطلوب برگزار شود.

کمک جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی به نسل جوان

رضا مردانی، مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در این مراسم با تشکر از تمامی اساتیدی که طی سال‌های گذشته تلاش کرده‌اند تا هویت فرهنگی هنری ایرانی با برگزاری این رویداد حفظ شود، گفت: «بخشی از آیین‌ها و سنت‌های ما برگرفته از هویت و میراث فرهنگی کشور عزیزمان ایران است. آن چیزی که مفهوم می‌بخشد و زیبایی‌ها را به نمایش می‌گذارد میراث ملموس ماست. این جشنواره به نسل جوان کمک می‌کند تا با هویت فرهنگی هنری خود آشنا شوند. پایداری هویت فرهنگی ایرانی اسلامی، یکی از اولویت‌های مهم وزیر فرهنگ هم به شمار می‌آید. بنابراین چه بهتر که این کار طی برگزاری یک رویداد نمایشی صورت گیرد. دوستان برای اولین بار در این دوره از جشنواره، شهر به شهر حضور داشتند و کلاس تخصصی برگزار کردند؛ این موضوع اتفاقی مهم به شمار می‌آید.»

تلاش برای ایجاد پیوند میان این جشنواره و سراسر ایران

سعید اسدی، مدیرانجمن هنرهای نمایشی نیز در ادامه این نشست بیان کرد: «امیدوارم این جشنواره همچون شعله فروزان، تاتار را زنده نگه دارد. خوشحالم که به عنوان همکار و همیار، پشتوانه دوستان در جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی بودیم. شاید تنها جشنواره‌ای که باید و حتماً باقی بماند، جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی است. در حوزه نمایش و درام ایرانی آثار منحصر به فردی داریم که در جهان وجود ندارد. اینکه در سراسر ایران به تمام آیین‌های ایرانی بپردازیم و در همان مکان با نسل جدید ارتباط برقرار کنیم و گفت‌وگو داشته باشیم، اتفاق مبارکی است.»

او با خاص خواندن جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی ادامه داد: «در این دوره، به‌رغم دشواری‌هایی که وجود داشت، تیم آقای ستاری؛ دبیر جشنواره تلاش کردند تا پیوندی میان این جشنواره و سراسر ایران ایجاد کنند. امیدوارم جشنواره درخشانی که آغاز شده است، با شکوه

قرن هاست

که به

نمایش‌های

آیینی و

سنتی اشک

دراوردیم،

خندیدیم و

واسطه ارتباط

با کائنات

شدیم. اکنون

به جایی

رسیدیم که

هر دو سال

یکبار در

جشنواره‌ای

دور یکدیگر

جمع

می‌شویم

و تلاش

می‌کنیم

تکه‌هایی از

این هنر را

به نمایش

بگذاریم

رشته‌ها در ایران فقط یک نفر برای آموزش دارد که ما توانستیم در این دوره از تجربیات آنها بهره ببریم. همه این اتفاقات در چند ماه برنامه‌ریزی و انجام شده است. فکر کنید اگر طی سال چنین مواردی را داشته باشیم چه اتفاقات خوبی برای نمایش‌های آیینی و سنتی رخ می‌دهد. نیاز داریم در بخش آموزش حمایت اساسی صورت گیرد، به گونه‌ای که یک مرکز دائم در بخش هنرهای آیینی و سنتی داشته باشیم تا بتوانیم اتفاقات بهتری رقم بزنیم.»

وی درباره بخش اجرای صحنه‌ای این جشنواره گفت: «پیش از یک‌ماه و نیم است که درحال تولید و کار برای جشنواره نمایش‌های آیینی و سنتی هستیم. دو بخش اجرا در سالن و فضای باز داریم. متأسفانه بخش تازه‌های ما در نمایش‌های صحنه‌ای، وضعیت خوبی ندارد و در این دوره فقط سه اثر داریم که تولید جشنواره هستند. ۱۲ اثر دیگر بخش صحنه‌ای، از آثاری هستند که پیش از این اجرا رفته و در بخش مرور این جشنواره به نمایش گذاشته می‌شود. سالن چهارسوی، قشقایی و سایه مجموعه تئاتر شهر در کنار سالن حافظ در این رویداد ما را همراهی می‌کنند. ۱۷ اثر از تهران و ۸ اثر از استان‌هاست. هزار نیز دو اجرا خواهد داشت. البته لازم است بگوییم که بخش اجرا به صورت غیررقابتی برگزار می‌شود. در بخش فضای باز نیز برنامه‌ریزی خوبی انجام شده و اجراهای متعددی حضور دارند. در بخش بین‌الملل، متأسفانه ظرفیت مالی خوبی برای حضور آثار خارجی وجود نداشت. حتی گفته شد جشنواره می‌تواند بین‌المللی نباشد، لذا سعی کردیم در بخش پژوهش حضور کشورهایی را داشته باشیم. دو کشور به صورت حضوری نمایندگانی خواهند داشت و ۹ کشور به صورت آنلاین حضور خواهند داشت.

اگر مسائل حل شود، از کشور ترکیه نیز یک نمایش روی صحنه می‌رود.»

ستاری در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره بودجه جشنواره توضیح داد: «برآورد اولیه برای برگزاری این رویداد، سی و چند میلیارد تومان بود اما در ابتدا به ما قول تأمین ۱۹ میلیارد تومان از طرف معاونت هنری و همکاری برای همراه داشتن اسپانسر برای تأمین بقیه هزینه‌ها داده شد، اما اکنون این بودجه را به ۱۵ میلیارد تومان کاهش دادند. البته از این میزان ۱۰ درصد هم به عنوان مالیات کسر می‌شود. امیدوارم با این شرایط بتوانیم جشنواره را به خوبی برگزار کنیم. اسپانسر برای جشنواره در نظر گرفته شده، اما نتیجه قطعی نشده است. شرایط اجتماعی را درک می‌کنیم، عهده‌گام‌ها را بر عهده می‌گیریم، اما امسال به دلیل سستی شهرداری رخ می‌داد، اما امسال به دلیل شرایط جنگ توانستیم از این کمک‌ها بهره

بربریم. او ادامه داد: «شعار جشنواره «نمایش ایرانی برای مردم ایران زمین» است؛ تلاش بر این است اختتامیه با همین شکل و شمایل و شاید در فضای باز و در دل مردم برگزار شود. امیدوارم این اجازه را داشته باشیم که بتوانیم این شرایط را فراهم کنیم.»

جز نمایش‌های آیینی و سنتی، به چه چیز می‌توانیم افتخار کنیم؟

ابراهیم گله‌داززاده، دبیر بخش پژوهش جشنواره نیز در بخش دیگری از این نشست گفت: «امیدوارم نشست‌های خوب و سمینارهای شایسته برگزار کنیم. قصد داشتیم در این دوره تفاوت‌هایی ایجاد کنیم. همواره تلاش کردیم زیست و سنت گذشته را حفظ کنیم، اما نتوانستیم در زمان حال زیست اجرا نشده و عین خیالمان نیست. این موارد نیاز به بستری دارند تا به صورت طبیعی زندگی کنند. خانه‌های تاریخی و فضاهایی داریم که به افراد و مؤسسات مختلف داده می‌شود، اما نمی‌توانند یک مکان را به نمایش‌های آیینی و سنتی اختصاص دهند؛ فکر می‌کنم به ضرورت نمایش‌های آیینی و سنتی پرداخته نمی‌شود.»

او ادامه داد: «ما هرچای دنیا برویم، جز نمایش‌های آیینی و سنتی نداریم. افتخار کنیم؟ ما در دانشگاه‌هایمان درسی به اسم تعزیه داشتیم اما الان نداریم. اگر معلم نداریم، خوب آموزش و هدایت تربیت کنید. چند نفر در نمایش سیاه‌بازی داریم که بتوانند کار کنند؟ آیا دانشگاه‌های ما که سابقه آنها از تاریخ تأسیس برخی از کشورها بیشتر است، نمی‌توانند برای پرورش این مباحث، معلم تربیت کنند؟ قطعاً می‌توانیم.»

دبیر بخش پژوهش در ادامه بیان کرد: «در طول جشنواره پنج نشست تخصصی خواهیم داشت که از سوم مهرماه ساعت ۱۵ آغاز شده و تا هفتم مهرماه ادامه دارد. در این کارگاه‌ها پروژه‌خوانی، نقالی خوانی، سایه‌های سنتی خیال، عروسک‌های نخی، نمایش‌های عروسکی سنتی و روایتگری خواهیم داشت. همچنین ورود برای همه در این نشست‌ها آزاد است. در این کارگاه‌ها، سعی شده است بر پایه‌های نظری ورود کنیم.»

جشنواره بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی ۱۲ مهرماه افتتاح خواهد شد و از ۱۳ مهرماه اجراهای صحنه‌ای آغاز شده و تا ۱۷ مهرماه که روز اختتامیه است، ادامه پیدا می‌کند. همچنین علاقه‌مندان می‌توانند از سایت ایران‌نمایش و کیسه تئاتر، ویلت نمایش‌ها را تهیه کنند.